

riet er, men vi have anseet det for vor Pligt at gjøre det. Finder Folkethinget imidlertid, at Regjeringen ikke derved gavner Landet og Staten, vil Ministeriet tage et væsentligt Hensyn dertil.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Sigeoverfor det Angreb, der er gjort paa mig — jeg kan næsten sige: personlige — maa det være mig tilladt, inden jeg skrider til at udtale mig om de forskjellige Vndringsforslag, der ligge for, først at fremsætte en almindelig Betragtning, som tilhører mig heelt og holdent; det er den, at en constitutionel Minister efter min Opfattelse, naar Repræsentationen har en Anskuelse, om hvis Rigtighed han ikke kan overbevise sig, og en Anskuelse, som Repræsentationen holder fast ved, bør trække sig tilbage. Det er min bestemte Opfattelse, at han tjener sit Fædreland bedre, naar han gjør dette, end naar han gjør sig til Organ for en Majoritet, hvis Anskuelse han ikke deler, og naar De, mine Herrer, tale saameget om, at vi mangle et parlamentarisk System, saa siger jeg dertil: det er en af de Veie, ad hvilken vi føres til et parlamentarisk System, naar en Minister stiller sig paa denne Maade. Jeg veed naturligvis, at der ogsaa er andre Fordringer, som ere nødvendige, og jeg skal, da vi have talt saameget derom idag, ogsaa ganske kort antyde min Mening om denne Sag. Jeg troer, at om der virkelig skal tilveiebringes et saadant parlamentarisk System her i Landet, bevoer for en stor Deel paa Bælgercorporationerne, men det bevoer endnu meget mere paa Repræsentationen, og det bevoer fornemmelig paa dette Thing. Skal i dette Thing en stærk og compact Majoritet, som tilegner sig Anskuelser, hvorefter Landet kan regjeres, og Anskuelser, som bæres af en offentlig — jeg vil ikke sige: Mening, som er een idag og imorgen en anden, men af en offentlig Overbeviisning, som selv veed, hvad den vil. Gave De dannet en saadan compact Majoritet, mine Herrer, saa have De Magten i Deres Hænder, og saa bør De have den. Dette med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal. Det kunde naturligvis føres ud i en langt større

Detail, og jeg kunde paa en Maade have lyst dertil, men naar man staaer, som jeg forstaaer Sagen og Situationen, ligebed at sige Farvel, saa ønsker man ikke at sige Mere end, hvad der er høist nødvendigt. — Det Vndringsforslag, der er stillet under Nr. 1, er jo blevet motiveret af den ærede Ordfører for Minoriteten. Den første Gang, jeg saae dette Forslag, vil jeg tilstaae, at jeg strax tænkte ved mig selv: Dersom det skal udføres, hvilke enorme Vanskeligheder, for ikke at sige Umuligheder, vil det da ikke medføre. Nogle af disse Vanskeligheder ere unægtelig blevne hævede ved de Yttringer, vi hørte af den ærede Ordfører for Minoriteten, thi han var dog saa velvillig at give den kommende Regjering den Anviisning, at man ikke forlangte, at Offer og Accidentser skulde tages med paa næste Aars Finantslovs. Jeg vil imidlertid gjøre det høie Thing opmærksom paa, at det maaskee dog alligevel vil berede ikke saa Vanskeligheder, dersom det vedtager Forslaget, thi jeg vil sige, at det heller ikke er saa ganske nemt at sætte alle Tiender ind paa Finantslovsforslaget, og heller ikke er det saa let gjort med Hensyn til Udbyttet af Præstegaardene, som ere overladte til Præsterne. Jeg vil tillige gjøre det høie Thing opmærksom paa, at dersom det er vanskeligt at postere disse Ting paa Finantsloven, saa bliver det sandelig endnu vanskeliggere, naar man skal til at aflægge et Regnskab. Jeg vil dog ogsaa, inden vi gaae til Afstemning, foreholde det høie Thing, at den Sag, hvorom der her er Tale, jo angaaer Indtægter, som slet ikke passere Statskassen. Det er jo Penge og Korn, der leveres til de paagjældende Embedsmænd, og disse have selv i Et og Alt at sørge for, at de faae Indtægterne. Dette blot til behagelig Overveielse. Men der er et andet Punkt, som er endnu væsentligere, og det er dette: Hvad har det Hele nu at gjøre med Finantsloven for 1870—71? Hvad skal Finantsloven for 1870—71 indeholde? Den skal indeholde et Overslag over Indtægterne og Udgifterne i Finantsaaret 1870—71, men den skal sandelig ikke indeholde Ordre for, hvorledes man skal postere for Finantsaaret 1871—72. Ogsaa denne Betragtning tillader jeg mig at henstille til Thingets be-